Lekse 3

I Norge har vi hatt tradisjonelt sett hatt et offentlig helsesystem som skal gi alle borgere lik tilbang til nødvendig helsehjelp, uavhengig av deres økonomiske situasjon. I senere år har den private helsesektoren steget fram ved bruk av privat helseforsikring. Dette er noe som har økende kommet fram inn i samfunns debatten. I denne teksten skal jeg ta for meg kronikken "Privat helseforsikring: Unødvendig, urettferdig, dyrt og dårlig" av Steinar Krokstad, hvor jeg skal presentere et par brukte argumenter, analyser dem, og til slutt vurdere et kontraargument mot hver av dem.

Gjennom denne kronikken har forfatteren fire hoved argumenter som støtter hovedstandpunktet den norske forsikringsbransjen skaper problemer for våre felles mål i helsevesenet, og jeg tenkte å ta for meg de to av de under, i tillegg til et kontraargument.

P1S1: (konsekvensargument) Først mener forfatteren at private helsevesen er mye mer byråkratiske enn det offentlige. Han legger til grunn ved å påpeke at forsikringsselskapene planlegger fram i tid ved å selge helseforsikring til private og bedrifter. Dette er et system som hovedsakelig blir for den friske delen av befolkningen.

- Relevans (P(r)P1S1): Krokstad underbygger relevansen ved å trekke likheter til det amerikanske helsesystemet. Dette mener han kan utvikle seg til et ineffektivt helsevesen som ikke nødvendigvis forbedrer helsetjenesten.
- Holdbarhet(P(h)P1S1): Forfatteren styrker sin holdbarhet, ved å trekke på eksempler hvordan profesjonelle private helsetjenester ikke nødvendigvis betyr bedre helseutfall. Han refererer til artikler som "Too much medicine" i tidskrivet BMJ, og kampanjer som "kloke valg" fra Den norske legeforening, og hvordan de mener "overbehandling" kan føre til økt byråkrati uten å forbedre pasientens helse. Han hevder at markedsløsninger ikke har fokus på omsorg, men heller økonomi.

P2S1: (analogiargument) Krokstad argumenterer for at det finnes politikere og næringslivsfolk som vil dytte oss i retningen av amerikanske markedsløsninger. Han mener dette vil føre til økte priser, og større urettferdigheter.

- Relevans (P(r)P2S1): Forfatteren underbygger relevansen av dette argumentet ved bruk av anologiargumentering hvor han igjen trekker likheter til det amerikanske helsesystemet. Ved å vise likhetene, kan han ta fram lignende trender kan føre til alvorlige konsekvenser. Gitt at universell helseomsorg og likhet er grunnleggende prinsipper, øker dette relevansen.
- Holdbarhet (P(h)P2S1): Krokstad styrker holdbarheten ved å påpeke hvordan markedsbasserte løsninger har over lenger tid ført til høyere kostnader og mer ulikhet i USA. Han argumenterer også for at oppdeling av helsesystemet vil svekke tjenestene og kvaliteten i behandlingen som tilbys.

C1P(h)P1S1: (konsekvensargument) Et kontraargument mot Krokstads oppbygging av holdbarhet om at private helsevesen er mye mer byråkratiske, kan være at det er en allmenlig enighet om at private aktører ofte er mer fleksible, og gjerne mer effektiv tidsmessig. Private sykehus tar inn færre pasienter, og heller fokuserer på de som er inne, noe som kan hjelpe til en kortere ventetid.

- Relevans (P(r)C1P(h)S1): Dette argumentet er relevant fordi det setter trykk på et sentralt poeng i Krokstads kritikk, nemlig byråkrati i private helsevesen. Ved å fokusere på fleksibilitet og effektivitet, kan man se på dette som en annen for pasientopplevelse
- Holdbarhet (P(h)C1P(h)S1): Holdbarheten styrkes av private sykehus som nettopp har gjort dette. Dette er en av de generelle assosiasjonene med private sykehus, noe som er viktig for hvordan pasientopplevelsen utrykkes.